

عنوان مقاله:

مروری بر راه های پیشگیری از بروز پرخاشگری در کودکان و نوجوانان

محل انتشار:

همایش بین المللی افق های نوین در علوم تربیتی، روانشناسی و آسیب های اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

صدیقه طاهرمنش - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ی روانشناسی عمومی دانشگاه پیام نور شیراز

جواد معینی راد - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ی روانشناسی عمومی دانشگاه پیام نور عسلویه

خلاصه مقاله:

کودکی دورانی مهم در شکل گیری شخصیت انسان است. ارتباط اجتماعی فرد در دوره ی دوم کودکی و پس از ورود به مدرسه رنگ و بوی تازه ای به خود می گیرد. در این دوران به دنبال کسب تایید از دوستان، مربیان و والدین خود است. او دوست دارد تا بین همسالان خود محبوب شود و از سوی بزرگ ترها مورد تشویق قرار گیرد. در این بین کودکان خوش خلق و خنده رو جاذبه ای بیشتری برای معلمان، همسالان و والدین خود دارند و برعکس آن کودکان اخمو، پرخاشگر و بدخلق هستند که کمتر توجه مثبت دیگران را به خود جلب می نمایند. بنابراین بزرگ ترها و به ویژه والدین و مربیان می بایست برای حفظ سلامت روانی و هیجانی کودکان تلاش کنند. با پایان یافتن دوران کودکی، نوجوانی از راه می رسد. در این دوران فرد دیگر نه کودک محسوب می شود و نه بزرگسال. نوجوانان ارتباط خود را با همسالان گسترش داده و تعامل کمتری نسبت به گذشته با والدین خود دارند. آنان دیگر تمامی عقاید و خواسته های والدین خود را نمی پذیرند. برخی از روان شناسان دوران نوجوانی را دوران طوفان و فشار نام نهاده اند و معتقدند در این دوران فرد دچار ابهام هویت می شود و ممکن است نتواند ارتباط مطلوبی با بزرگسالان داشته باشد. این در حالی است که جامعه به نوجوانانی سالم نسازند است تا بتواند نیروهای مطمین و با کارآیی بالا برای نسل آینده ی خود پرورش دهد. بنابراین حفظ سلامت این گروه سنی حایز اهمیت است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/610005>

